

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסח ל'צמח מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י'ד מִנְחָם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה מֵה

בְּעֵינַי בְּנֵי-אָדָם שְׂרוּצִים וּמְכִינִים עֲצָמָן כַּמָּה פְּעָמִים לְנִסְעַ
לְצַדִּיק הָאֵמֶת, וְאַחֲרֵכָּךְ יֵשׁ לָהֶם מְנִיעוֹת, וְנִמְנָעִים –
 דַּע, כִּי שֶׁבֶת הִיא נִקְדָּה הַפְּנִימִית, וּמִמֶּנָּה יוֹנְקִים כָּל הַשְּׂשֻׁה יָמִים,
 שִׁיהֶם בְּחִינַת הָעֲגוּלִים סְבִיב הַנִּקְדָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהַר (וַיִּקְהַל דָּף
 רד.) וְכַמוּבָא. וְהַקְּלָפוֹת מוֹלִיכִין אֶת הָרָשָׁעִים סְבִיב הַנִּקְדָּה,
 בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים י"ב): "סְבִיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּן", וְאֵינָם מְנִיחִים אוֹתָם
 לְהִתְקַרֵּב לְפָנָיו אֶל הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית, וְכָל זְמַן שִׁיהֶם עֲדִין בְּתוֹךְ
 הָעֲגוּלִים, עֲדִין יֵשׁ לָהֶם תְּקוּהָ לְהִתְקַרֵּב. אֲפֹלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל –
 כָּל זְמַן שֶׁלֹּא יֵצֵא מִן הָעֲגוּלִים לְגַמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, עֲדִין יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ
 לְהִתְקַרֵּב אֶל הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית אֲבָל מִי שֶׁכָּבַר יֵצֵא לְגַמְרֵי, חֵם
 וְשָׁלוֹם, מִן הָעֲגוּלִים, כְּגוֹן מְשֻׁמְדִים, אֲזִי אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְקַרֵּב
 כָּלֵל. וְהַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת שֶׁבֶת, בְּחִינַת הַנִּקְדָּה פְּנִימִית, שֶׁמִּמֶּנּוּ
 יוֹנְקִים הַכֹּל, כַּמוּבָא:

הַתּוֹרָה מִד

מִסִּירַת-נֶפֶשׁ יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל
שָׁעָה, כְּגוֹן שְׁנוֹתָן מָמוֹנוּ לְצַדָּקָה. וְהַמָּמוֹן
 הוּא הַנֶּפֶשׁ, "כִּי אֱלֹו הוּא נוֹשֵׂא אֶת נֶפְשׁוֹ" (דְּבָרִים כ"ד). דְּהֵינּוּ
 שְׂמוּסֵר נֶפֶשׁוּ בִּיגִיעוֹת וּסְפָנוֹת קֶדֶם שְׂמֵרוּיָהּ הַמָּמוֹן, וְאַחֲרֵכָּךְ
 נוֹטֵל הַמָּמוֹן וְנוֹתְנוּ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נִמְצָא מוֹסֵר נֶפֶשׁוֹ. וְכֵן

בַּתְּפִלָּה אֵיתָא בַּמְדַּרְשׁ הַנֶּעְלָם (חיי שָׂרָה דף קכד:), שְׁהִיא בְּחִינַת, "כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם" וְכוּ', הֵינּוּ מְסִירַת־נַפְשׁ. כִּי צָרִיךְ יִגִּיעַה גְּדוּלָּה וּמְלַחְמָה גְּדוּלָּה עִם הַמַּחְשָׁבוֹת וְהַבְּלוּלִים, וְתַחְבּוּלוֹת לָנוּם וְלִבְרַח מֵהֶם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: 'כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ' וְכוּ', כַּמּוּבָא בַּמְדַּרְשׁ הַנֶּעְלָם, נִמְצָא שֶׁהוּא מְסִירַת־נַפְשׁ, וְכֵן כִּיּוֹצֵא בְּזֶה:

וְדַע, שֶׁהַמְּנִיעוֹת שְׁיִישׁ לְכָל אֶחָד לְעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כַּגּוֹן לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת וְכִיּוֹצֵא, וְלְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְמָה לוֹ, שֶׁהַמְּנִיעוֹת שְׁלוֹ גְּדוּלִים יוֹתֵר מִשֶּׁל חֲבֵרוֹ, וְקָשָׁה לְעֵמֵד בָּהֶם.

דַּע, שֶׁלְּכָל אֶחָד אֵין לוֹ מְנִיעוֹת רַק כְּפִי כַּחוֹ, כְּפִי מַה שְׁיִכּוֹל לְשֵׂאת וְלְעֵמֵד בָּהֶם – אִם יִרְצֶה. וּבְאֲמֵת אֵין שׁוּם מְנִיעָה, כִּי גַם בְּהַמְּנִיעָה בְּעֲצָמָה מְלַבֵּשׁ שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכַמְבֹּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר (בְּלִקוּטֵי א' סִימָן קטו). וְהַמְּנִיעָה הַגְּדוּלָּה שְׁבְּכָל הַמְּנִיעוֹת הִיא מְנִיעַת הַמַּחַ, דְּהֵינּוּ מַה שְׁמַחֵו וְלִבּוֹ חֲלוּקִים מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִזּוֹ מִהַצְדִּיק, כִּי אֲפִלוֹ כְּשֶׁמִּשְׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת שְׁיִישׁ לוֹ לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת וּבָא לְשֵׁם, עִם כָּל זֶה, כְּשֶׁמַּחֵו חֲלוּק וְקָשָׁה לוֹ קְשִׁיוֹת עַל הַצְדִּיק, וַיִּישׁ לוֹ עֲקֻמוּמִיוֹת בְּלִבּוֹ עַל הַצְדִּיק, זֹאת הַמְּנִיעָה מוֹנֵעַ אֹתוֹ יוֹתֵר מִכָּל הַמְּנִיעוֹת.

וְכֵן בַּתְּפִלָּה; שֶׁבַתְּחִלָּה יִישׁ לוֹ כַּמָּה מְנִיעוֹת עַל הַתְּפִלָּה, וְאַחַר־כֵּן כְּשֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם וּבָא לְהַתְּפִלֵּל, כְּשֶׁלִּבּוֹ עֲקָם וּפְתִלְתֵּל מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הַמְּנִיעָה גְּדוּלָּה מְכֻלָּם כַּנֶּ"ל, הֵינּוּ בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ח): "לִבִּי סָחַרְחָר". תִּרְגּוּם – 'סְבִיב' – 'סָחֹר סָחֹר'. דְּהֵינּוּ שְׁלִבּוֹ מְסַבֵּב וּמְקַף וּמְעַקֵּם בְּעֲקֻמוּמִיוֹת וְקְשִׁיוֹת וּכְפִירוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת א): "וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה" וְכוּ'. וְאֵיתָא בַּתְּקוּנִים (תְּקוּנַת יג דף כח): בְּקָשִׁיא וְכוּ', הֵינּוּ הַקְּשִׁיוֹת שְׁבְּלִבּוֹ, שֶׁהֵם הַמְּנִיעָה הַגְּדוּלָּה מְכֻלָּם, וְאֵזִי צָרִיךְ לְצַעֵק

חֶזְקֵנוּ וְלֹא יַעֲבֹר

ליתסי - אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי צדק מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
חזק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְאָבִיו שֶׁבַשְׁמַיִם בְּקוֹל חֶזֶק מֵעַמְקֵי הַלֵּב, וְאֲזֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ וּפּוֹנֶה לְצַעֲקָתוֹ. וַיִּכּוֹל לְהִיּוֹת, שְׂמֹנֶה בְּעֶצְמוֹ יִפְלֹ וַיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמְּנִיעוֹת הַנִּלְ, וְעַל-כָּל-פָּנִים הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ, שְׂמֹנֶה יְשׁוּעָתוֹ. וְזֶה אֹתִיּוֹת קְשִׁיָּא - רְאֵשֵׁי-תִבּוֹת: "שִׁמְעֵי יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא" (תהלים כ"ז) שְׁצַרִּידָּךְ רַק לְקָרוֹת לָהּ, בְּשִׁמְתֵּיגֵבֶר עָלֶיךָ הַקְּשִׁיָּא וְהַכְּפִירָה בַּנִּלְ.

וּמַעֲיִן

זֶה מֵה שְׁמֵס־פָּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב, זְכָר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָהּ, מְשָׁל, שְׁמֵלְךָ אֶחָד הַנִּיחַ אוֹצָר גָּדוֹל בְּמָקוֹם אֶחָד, וְסִבֵּב בְּאַחִיזַת-עֵינַיִם כַּמָּה וְכַמָּה חוֹמוֹת סְבִיב הָאוֹצָר וּכְשֶׁבָאוּ בְּנֵי-אָדָם לְאֵלוֹ הַחוֹמוֹת, נִדְּמָה לָהֶם שֶׁהֵם חוֹמוֹת מַמָּשׁ, וְקָשָׁה לְשִׁבְרָם. וְקִצְתָם חָזְרוּ תִּכְבֵּף, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׂנִיָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְרָהּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבֵר הַנְּשִׁאָרִים, עַד שֶׁבָּא הַבֶּן-מֶלֶךְ, אָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁכָּל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בְּאַחִיזַת-עֵינַיִם, וּבְאַמָּת אֵין שׁוֹם חוֹמָה כָּלָל, וְהִלְךְ לְבַטֵּחַ עַד שֶׁעָבַר עַל כָּלָם. וּמִזֶּה יָבִין הַמְּשַׁכֵּיל הַנְּמַשֵּׁל מֵאֵלֶיךָ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֲסָתוֹת וּפְתוּיִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹמוֹת, שִׁישׁ עַל אוֹצָר שֶׁל יְרֵאת-שָׁמַיִם, שֶׁבְאַמָּת אֵינָם כָּלוּם. וְהַעֲקָר - לֵב חֶזֶק וְאַמִּיץ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם מְנִיעָה וּבְפִרְט הַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן מַחְמַת מָמוֹן אוֹ שְׁמוֹנֵעַ אוֹתוֹ אֲשֶׁתוֹ וּבְנָיו וְחוֹתָנּוֹ אוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא, הֵם כָּלָם בְּטִלִּים וּמְבַטְלִים לְמִי שֶׁלְּבוֹ חֶזֶק וְאַמִּיץ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְגַם אֲפִלּוֹ גְבוּרָה שֶׁל הַגְּבוּרִים, הוּא רַק מִחֶזֶק וְאַמִּץ הַלֵּב, שִׁישׁ לוֹ לֵב חֶזֶק בְּיוֹתֵר לָרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, כִּמּוֹבָא

בְּסִפְרֵים (ע"י לקו"א סי' רמ"ט ולעיל בס"י מ"ג):

תּוֹרָה מִז

סִכּוּנָה גְּדוּלָּה לֹא מֵר תּוֹרָה, וְצָרִיךְ לָזֶה יְגִיעָה גְּדוּלָּה וְאַמְנוֹת יִתְרָה, שְׂיֻכַּל לְשִׁקֵּל בְּפֶלֶם דְּבָרָיו, בְּאַפֵּן שְׁלֵא יִשְׁמַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהַשּׁוֹמְעִין כִּי-אֵם מַה שְׁצָרִיךְ לוֹ, לֹא יוֹתֵר. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁהַכֹּל שׁוֹמְעִין כָּל הַתּוֹרָה שְׂאוֹמֵר, עִם כָּל זֶה לֹא יִשְׁמַע כָּל אֶחָד רַק מַה שְׁצָרִיךְ לְבַד. וְכַמוֹבָא עַל פְּסוּק "וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ": וְהֵלֵא כָּל הָעוֹלָם שְׁמָעוּ, אֵלֶּיָא יִתְרוֹ שְׁמָע' וְכוּ' (זִהַר יִתְרוֹ דְּפ סח). כִּי רַק שְׁמִיעַת יִתְרוֹ נִחְשָׁב לְשְׁמִיעָה, שְׁנִכְנַם בְּאַזְנוֹ, וְשְׁמִיעַת כָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ נִחְשָׁב שְׁמִיעָה כָּלֵל. וּמִי שְׂאֵינוֹ יְכוּל לֹאֵר תּוֹרָה בְּבַחֲיִנָּה זוֹ, אָסוּר לוֹ לֹאֵר תּוֹרָה.

כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּשֶׁבָא אֶל הַצַּדִּיק לְשִׁמְעַת תּוֹרָה, בָּא עִמּוֹ גַּם הָרַע שְׁלוֹ, דְּהֵינּוּ הַקְּלָפוֹת הַנְּבָרָאִים עַל-יַדֵּי עֵבְרוֹת, חַם וְשִׁלּוּם, וְהֵם הַדּוֹחֲקִים אֶת הָעוֹלָם וְעוֹשִׂים בְּלָבוּל וְדַחַק גְּדוּל בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַתּוֹרָה, כִּי הָרַע הַנַּ"ל שֶׁל כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְבַלְבֵּל. וְזֶה שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה (בְּרִכּוֹת ו): 'הֵאֵי דְּחִקָּא דְּכִלְהַ מִּנְיָהוּ', הֵינּוּ מִהָרַע שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁהֵם הַקְּלָפוֹת כַּנַּ"ל. וְאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת רוֹצִים גַּם-כֵּן לִינֵק מִן הַתּוֹרָה, וַיִּנְיֻקְתֶּם הוּא רַק מִהַמּוֹתְרוֹת, דְּהֵינּוּ מַה שְׂאָחָד שׁוֹמֵעַ יוֹתֵר וְלִמְעַלָּה מִמַּחֲוֹ וְהַבְּנָתוֹ, זֶה בְּבַחֲיִנַת מוֹתְרוֹת, וּמִשָּׁם יִנְיֻקְתֶּם. וְזֶה בְּבַחֲיִנַת רְזִי תּוֹרָה שְׁנִכְמָסַר לְחִיצוֹנִים, כִּי יִנְיֻקְתֶּם רַק מִבְּחִינַת רְזִי תּוֹרָה, דְּהֵינּוּ מִמַּה שְׂהוּא לְמַעַלָּה מִמַּחֲ הָאָדָם, כָּל אֶחָד לְפִי הַבְּנָתוֹ.

עַל-כֵּן צָרִיךְ הַחֲכָם הָאוֹמֵר תּוֹרָה, שְׂיִהְיֶה לוֹ אֲמָנוֹת הַנַּ"ל, שְׁלֵא יִשְׁמַע שׁוֹם אֶחָד מִהַשּׁוֹמְעִין מַה שְׂאֵינוֹ לְפִי מַחֲוֹ וְהַבְּנָתוֹ, שְׂאֵינוֹ שִׁיךְ לוֹ כַּנַּ"ל, כְּדִי שְׁלֵא לְהִתְּן לָהֶם יִנְיֻקָה, חַם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְתַסִּיב - לְאֹמֵר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָל "לְעַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

וְשָׁלוֹם. וְדַע, שֵׁישׁ קִלְפָּה דְקָה, שְׁסִמוּכָה לְהַקְדָּשָׁה, שְׁזֹאת הַקִּלְפָּה
הַדְּקָה יְכוּלָה לִינֵק אֶפְלוֹ מִגּוֹף הַתּוֹרָה בְּעֲצָמָה, אֶפְלוֹ אִם אֵין בָּהּ
מוֹתָרוֹת. וְהַתְּקוֹן לָזֶה - בְּשִׁמְדֵיבְרִים מִיִּשְׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵז
בוֹרַחַת אוֹתוֹ הַקִּלְפָּה הַדְּקָה. וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (זְבַחִים קט"ז), 'שִׁיתְרוּ בָּא וְהִלֵּךְ לוֹ קֶדֶם מִתַּן-תּוֹרָה',
כִּי יִתְרוּ הוּא בְּחִינַת הַקִּלְפָּה הַדְּקָה שְׁבוֹרַחַת, כְּשִׁשׁוֹמַעַת יִשְׁוֹעוֹת
יִשְׂרָאֵל. וְהַצְּדִיק הָאֵמֶת יֵשׁ לוֹ אֵימָה גְּדוּלָה כְּשִׁאֹמֵר תּוֹרָה, יוֹתֵר
מֵאֵימַת רֹאש־הַשָּׁנָה וְיוֹם-הַכְּפוּרִים:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה מַה

א הַצְּדִיק הוּא בְּחִינַת שֶׁבֶת בְּחִינַת נְקֻדָּה הַפְּנִימִית שְׁבֵתוֹךְ
הָעֲגוּלִים שֶׁהֵם בְּחִינַת שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהֵם בְּחִינַת הָעֲגוּלִים
סְבִיב הַנְּקֻדָּה (עֵין זֶהר וַיִּקְהַל ר"ד): וְהַבֵּעַל דָּבָר מִתְּגַבֵּר עַל הָאָדָם
וּמְזַמֵּין לוֹ מְנִיעוֹת וְאֵינוֹ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַנְּקֻדָּה הַפְּנִימִית
שֶׁהוּא הַצְּדִיק שְׁמִמְנוּ יוֹנְקִים הַכֹּל. אֵךְ כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל שְׁזֶה בְּחִינַת שֶׁהוּא עֵדִין בְּתוֹךְ הָעֲגוּלִים וְלֹא יֵצֵא מִן
הָעֲגוּלִים לְגַמְרֵי אֵז עֵדִין יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ לְהִתְקַרֵּב אֶל נְקֻדָּה הַפְּנִימִית
הַנִּ"ל:

תּוֹרָה מוּ

א מְסִירוֹת נְפֶשׁ יֵשׁ לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם כְּגוֹן שְׁנוֹתָן מְמוֹנוֹ
לְצַדִּיקָה וְהַמָּמוֹן הוּא הַנְּפֶשׁ כִּי אֵלָיו הוּא נוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְנוֹתְנוֹ
בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. נִמְצָא מוֹסֵר נַפְשׁוֹ. וְכֵן בְּתַפְלָה אֵיתָא
בַּמִּדְרָשׁ הַנֶּעֱלָם (חַיֵּי שָׂרָה קכ"ד ע"ב) שֶׁהִיא בְּחִינַת "כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ
כָּל הַיּוֹם" וְכוּ' כִּי צָרִיךְ מְלַחֵמָה גְּדוּלָה עִם הַמַּחְשָׁבוֹת וְהַבְּלוּלִים

ותחבולות לברח מהם. נמצא שהיא מסירת נפש:

ב כל המניעות שיש לאדם מעבודת ה'. אף-על-פי שנדמה להאדם שהמניעה שלו גדולה מאד ואי אפשר לשברה אבל באמת אינו כן כי אין אדם שיהיה לו מניעה שלא יוכל לשברה אם ירצה באמת. ואין השם יתברך שולח על שום אדם מניעות רק כפי כחו ויכולתו שיוכל לעמוד בהם אם ירצה להתגבר עליהם כראוי. ואם יסתכל היטב יוכל להבין שגם בהמניעה בעצמה מלבד שם השם יתברך. וכמבאר במקום אחר. ועל כן באמת אין שום מניעה בעולם כלל כי כל המניעות הם רק באחיזת עינים:

ג המניעה הגדולה שבכל המניעות היא מניעת המח. הינו בשלבו חלוק ואינו משים לבו ומחו היטב להבין עד היכן מגיע הדבר שבקדשה שרוצה לעשות. כגון כשרוצה לנסע להצדיק האמת ויש לו מניעות רבות. אם מחו ולבו חזקים בהאמת שכל חיותו והשארתו לאחר מותו תלוי רק בזה לו ולדורותיו, בודאי לא ימנעו שום מונע. וכל המניעות לא יהיו נחשבים בעיניו לכלום כנגד זה. רק עקר המניעה הוא מניעת המח מה שאין מחו חזק כל-כך לידע שרק זה כל השארתו לנצח. וכן אפלו כשזוכה לבוא להצדיק האמת ועבר על כל המניעות שהיה לו מלבוא. אלא שקשה לו איזה קשיא עליו ולבו חלק ממנו זאת המניעה היא גדולה מהכל. וכן בתפלה שבתחלה יש לו כמה מניעות על התפלה ואחר-כך בשעובר עליהם ובא להתפלל. בשלבו עקם ונזפלים לו קשיות על השם יתברך חס ושלום זאת המניעה היא גדולה מכלם. והתקון לזה כשקשה לו קשיות על השם יתברך או על צדיקי אמת לצעק אל ה' בקול חזק מעמק הלב:

ד העקר הוא לב חזק ואמיץ ואז אין לו שום מניעה בפרט

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליתמיד - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן מַחֲמַת מָמוֹן אִו מַאֲשֵׁתוֹ וּבְנִיּוֹ וְחוֹתָנוֹ
אִו אָבִיו וְאִמּוֹ וּמְכַל שֶׁכֶן מִשָּׂאָר אֲנָשִׁים כְּשִׁמוֹנְעִים אוֹתוֹ עַל־יַדֵּי
דְּבָרֵיהֶם וְלִיצְנוֹתָם מְלַהֲתִקְרָב אֶל הָאֲמֶת, בּוֹדֵאֵי הַכֹּל בְּטַל
וּמְבַטֵּל לְמִי שֶׁמְחַזֵּק וּמֵאֲמִין אֶת לְבָבוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

תורה מז

א סְכָנָה גְּדוֹלָה לֹא־מֵר תוֹרָה. וְצָרִיךְ לָזֶה יְגִיעָה גְּדוֹלָה וְאֲמָנוֹת
יִתְרָה שְׂיֻכַּל לְשָׁקֵל בַּפֶּלֶם דְּבָרָיו בְּאִפְן שֶׁלֹּא יִשְׁמַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִהַשּׁוֹמְעִים רַק מֵה שֶׁצָּרִיךְ לוֹ לֹא יוֹתֵר. כִּי מִזֶּה שֶׁאֶחָד שׁוֹמֵעַ
יוֹתֵר מִמַּחֲוֹ וְהַבְּנָתוֹ יוֹנְקִים הַקְּלָפוֹת (עֵינ פְּנִים) וְהַצְּדִיק הָאֲמֶת יֵשׁ
לוֹ אֵימָה גְּדוֹלָה כְּשֶׁאוֹמֵר תוֹרָה יוֹתֵר מֵאֵימַת רֹאש־הַשָּׁנָה וְיוֹם־
הַכַּפּוּרִים:

סדר יצני מזהרני"ת תימני:

עז והנה ביום ששי ערב-שבת-קדש, בעת שהייתי רץ בבהלה
בשוק באדעם כדי לבוא אל הספינה כי כבר הגיע חצות היום,
ובעוד איזה שעות יהיה נסגר השער ולא יניחו אותנו לילך אל
הספינה וכבר סלקתי להקפיטן כל המעות הינו המאה רובל שכר
הספינה, והספינה מוכנת לילך מחר על כן נבהלתי מאד והלכתי
בחפזון גדול בתוך כך הודיעו לי שבאו עתה המשלחים מוילנא
הנזכר לעיל ובתוך הבהלה והחפזון לא יכולתי להתאפק, ונכנסתי
אליהם ודברתי עמם מעט מאד ומסרו דברי פרישת שלום על
ידי לארץ הקודש, ונפטרתי מהם בשלום, ועליתי על הספינה
תהלה לאל (וביום ראשון פרשת אמר בהיותי בקשטא זה תשעה
ימים בבית רבי אברהם הנזכר לעיל, באו המשלחים מוילנא
הנזכרים לעיל ועמדו באכסניא שלי והמשלחים מרבים

בְּהוֹצָאוֹת, עַל כֵּן לָקַחוּ הַחֵדֶר מִמֶּנִּי וְנָתַנוּ לָהֶם, וְאַנְחֵנוּ עָלֵינוּ עַל
 הָעֲלִיָּה וְעַמְדָנוּ שָׁם שְׁנַיִם אִו שְׁלֹשָׁה יָמִים עַד שְׁעָלֵינוּ עַל הַסְּפִינָה
 בְּיוֹם רַבִּיעִי, פָּרָשָׁה הַנּוֹכְרֵת לְעִיל:

בְּתוֹךְ שְׁעַמְדָנוּ שָׁם יַחַד, דִּבַּרְתִּי עִמָּהֶם קֶצֶת עַד שֶׁהִתְחַלְנוּ לִכְנֹס
 בְּעֵינַי וּכְוַח קֶצֶת שָׁבִין חֲסִידִים לְמַתְנַגְּדִים, כִּי הֵם מֵהַכַּת
 הַמַּתְנַגְּדִים הַגְּדוֹלִים עַל כָּל הַחֲסִידִים כַּמְּפָרֶסֶם וְהִתְחַלְתִּי לְדַבֵּר
 עִמָּהֶם מֵאַמוּנַת חֲכָמִים וְאַנִּי הָיִיתִי סָבוּר שְׁעַל כָּל פָּנִים יֵשׁ לָהֶם
 אֵיזָה אֱמוּנָה בְּהַגָּאוֹן מוֹיִלְנָא שְׁנִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ אֲבָל הֵם הִשִּׁיבוּ
 לִי מִיָּד, וְאַחַד מֵהֶם הָיָה עֶקֶר הַמְּדַבֵּר, וְכָלֶם הוֹדוּ לוֹ, עָנָה וְאָמַר
 וְכוּ' וְכוּ' אֱמוּנָה יְהִיָּה לִי בְּאָדָם וְכוּ' (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) בְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים
 דִּבַּר עַמִּי, וְכָלֶם הוֹדוּ לְדִבְרָיו וְהִתְחַלְתִּי לְהִתְוַכַּח עִמּוֹ אִם־כֵּן מֵהוּ
 אֱמוּנַת חֲכָמִים אֲבָל הֵם לֹא הִטּוּ אָזֶן לְדִבְרֵי כָּלֶל, וְהִשִּׁיבוּ דִבְרֵי
 שְׁטוֹת וְהָבִיל הַנּוֹגְעִים קֶצֶת לְכַפִּירוֹת כִּי בְּאַמֶּת מִי שֶׁאֵין לוֹ אֱמוּנַת
 חֲכָמִים גַּם אֱמוּנָתוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֵינָהּ בְּשִׁלְמוֹת, וְכַמְבֹאֵר
 בְּדִבְרֵינוּ הַרְבֵּה, וּבְפָרֹט בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ תוֹכְחָה בְּסִימָן ח' לְקוּטֵי
 תְּנִינָא וְאִזּו רְאִיתִי הֵיטֵב הַחֲלוּק שָׁבִין חֲסִידִים לְמַתְנַגְּדִים, כִּי
 רְאִיתִי שֶׁאֲפִלוּ בְּהַתְּלַמֵּיד־חֲכָם שְׁלָהֶם שֶׁהֵם אוֹמְרִים עָלָיו שֶׁהוּא
 תְּלַמֵּיד חֲכָם וְחָסִיד גָּדוֹל גַּם בּוֹ אֵין לָהֶם אֱמוּנָה וְאַחַר כֵּךְ אָמַרְתִּי
 לָהֶם בְּפִרוּשׁ, אֲנִי הָיִיתִי סָבוּר שֶׁאִם אֵין לָכֶם אֱמוּנָה בְּגְדוּלֵי
 הַצְּדִיקִים שֶׁל הַחֲסִידִים, עַל כָּל פָּנִים יֵשׁ לָכֶם אֱמוּנָה בְּתַלְמֵידי
 חֲכָמִים שְׁלָכֶם, אֲבָל עַכְשָׁו אֲנִי יוֹדֵעַ מְדַרְגַּתְכֶם שֶׁאֵין לָכֶם אֱמוּנָה
 כָּלֶל:

עַח וְהֵנָּה בְּתוֹךְ דְּבוּרֵינוּ, רָצוּ לְדַחֵף אוֹתִי מֵהַבֵּית וְכַמְעַט שֶׁהָיָה
 נִעְשָׂה מִחֲלוּקָת גְּדוֹל בֵּינֵינוּ, אֲבָל לֹא רָצִיתִי לְהִתְוַכַּח עִמָּהֶם
 הַרְבֵּה גַם הַבַּעַל הַבֵּית הַשְּׂקִיט אוֹתָנוּ וְהַפְּרִיד אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא נִבְּא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשנ"ז ❦ צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

לְיָדַי מִחֶלְקֶת וְאִם לֹא הָיוּ פּוֹעֲלִים כָּל הַחֲסִידִים בְּנִסְיַתְתֶּם לְצַדִּיקִים
אֲלֹא מִה שֵׁישׁ לָהֶם עַל כָּל פָּנִים אֲמוּנָה בְּזֶה הַצַּדִּיק שֶׁהֵם מְקַרְבִּים
אֵלָיו וּבְכַמָּה צַדִּיקִים הֵיּם כִּי אֲמוּנַת חֲכָמִים הוּא יְסוּד הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְכַל־שֶׁכֶן מִי שְׂזוּכָה
לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַמַּחֲלָקֶת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים וּמֵאַמִּין בְּכָלֶם,
אֲשֶׁרִי לֹא גַם הַמְשַׁלְּחִים הַנִּ"ל לֹא רָצוּ לְנַסֵּעַ עַל הַיָּם, וְדַעְתֶּם לְנַסֵּעַ
בְּיַבְשָׁה וְגַם גָּדַל הָעֲכוּב שֶׁל הַדֶּרֶךְ, וְגָדַל צֶעַר הַטְּלָטוּל וְהִיגִיעָה
הַנוֹגַע עַד הַנֶּפֶשׁ לַסֵּעַ עַל סוּסִים מֵהַלֶּךְ רַב כְּזֶה עִם אֲנָשִׁים פְּרָאִי
אָדָם, וְלַפְעָמִים הֵם מַכִּים אֶת הָרוֹכֵב וּשְׂאֵר צָרוֹת הַרְבֵּה בְּלִי
שְׁעוֹר שְׂסוּבָלִים בְּנִסְיַתָּה עַל הַסּוּסִים כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקִשְׁטָא עַל
כֵּן אָמַרְתִּי עַל ה' נִשְׁלִיךְ יְהִבְנוּ וְנַסֵּעַ עַל הַיָּם, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
יִזְלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וַיְבִיאֵנִי מֵהַרָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וְלְשָׁלוֹם אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן):

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

מִי יֵשׁ כַּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְכֵן עֲתִידִין לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סְפָרִים, וְכָלֶם
צָרִיכִים לְהָעוֹלָם וְאֲסוּר לְהַלְעִיג עַל שׁוּם אֶחָד מֵהֶם, מֵאַחַר שֶׁכָּל
יְסוּדוֹ וּבְנֵינּוּ הוּא עַל־פִּי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבְעַל־פִּיהָ, כִּי
רַק מִסְפָּרִים שֶׁהוֹלְכִים עַל פִּי חֲכָמַת יוֹנִית שֶׁהֵם חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוּק, אֲפִלּוּ
אִם חֲבָרָם מִי שֶׁחֲבָרָם. אֲבָל סְפָרִים שֶׁהוֹלְכִים עַל־פִּי תוֹרַתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵהַר סִינַי בְּכַתָּב וּבְעַל פִּיהָ, כָּלֶם יְקָרִים מְאֹד
מְאֹד וְכָלֶם צָרִיכִים לְהָעוֹלָם, וְכָל הַמְּלַעִיג עַל שׁוּם אֶחָד מֵהֶם
חֲסִי־וְשָׁלוֹם, הוּא נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת וְאִינוּ זוֹכָה לְהוֹצִיא וּלְקַבֵּל
מִלְּמוּדוֹ הַנְּהַגוֹת יִשְׁרוֹת, וְאִינוּ זוֹכָה לְעֵצָה שְׁלֵמָה לְעוֹלָם וְתָמִיד
עֲצַתוֹ חִלּוּקָה, עַד שִׁישׁוּב עַל זֶה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וַיִּתְקַן זֹאת, וַיְהִי

חוזרים ונחשבים בעיניו כל הספרים הקדושים שהולכים על-פי
 יסודות תורתנו הקדושה. ועל-ידי זה נמתקין כל הדינים שבְּעוֹלָם,
 ואיך שיש איזה דין בְּעוֹלָם, הכל נמתק על-ידי התורה הקדושה,
 ששלמותה על-ידי רבוי ספרים של תורה שבְּעַל-פֶּה, על-ידי
 שְׂמַאֲמִין בָּהֶם (שם).

מו גם מי שזוכה לחדש חדושי תורה בְּעֶצְמוֹ וּכְוֹנְתוֹ לַשָּׁמַיִם, צָרִיךְ
 שִׁיחִיָּה לוֹ אֲמוּנָה גַם בְּעֶצְמוֹ, שִׁיחִיָּה שִׁישׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 שְׂעִשׁוּעִים גְּדוֹלִים מִחֲדוּשֵׁינָו שְׁלוֹ וְאֵל יִתְרַשֵּׁל בָּהֶם, רַק יִזְדַּרְזוּ
 לְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם וּלְכַתְּבָם עַד שִׁיחִיָּה נַעֲשֶׂה מֵהֶם סְפָרִים קְדוּשִׁים,
 וְעַל-יְדֵי זֶה יִהְיוּ נִמְתָּקִין כָּל הַדִּינִים שְׂבְּעוֹלָם כִּנ"ל (שם).

מח על-ידי למוד הפוסקים מְבַטְלִין הַמַּחְלֶקֶת בְּשָׂרְשׁוֹ, וְעַל-יְדֵי זֶה
 נִתְבַּטַּל הַמַּחְלֶקֶת לְמַטָּה. וְנִתְבַּטַּל הַמַּחְלֶקֶת שֶׁל הַיֵּצֶר הָרַע
 שֶׁבְּלְבוֹ שֶׁהֵם הַקְּשִׁיּוֹת וְהַכְּפִירוֹת וּבְלְבוֹלֵי אֲמוּנָה שְׂעוּלִים עַל לְבוֹ,
 שְׂעַל-יְדֵי זֶה נֶחְלַק לְבוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל כְּרְאוּי.
 כִּי עַקֵּר מְנִיעוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁאֵינוֹ מִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה כְּרְאוּי, הוּא רַק
 מַחְמַת שֶׁאֵין הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת. כִּי בְּאַמַּת אִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ
 וּמֵאֲמִין בְּלֵב שָׁלֵם שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹמֵד עָלָיו בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שֶׁל הַתְּפִלָּה, בּוֹדֵאֵי הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהְבוֹת גְּדוּלָה, וְהָיָה מִדְּקֵדֵק
 מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. רַק מַחְמַת שֶׁאֵין חֶזֶק כָּל כֶּף בָּזָה, מַחְמַת זֶה
 אֵינוֹ מִתְלַהֵב כָּל כֶּף וְאֵינוֹ מִדְּקֵדֵק כָּל כֶּף. וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ מִמַּחְלֶקֶת
 הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁבְּלֵב. עַל-כֵּן הַתְּקוּן לָזֶה לְמוֹד הַפּוֹסְקִים שְׂעַל-יְדֵי זֶה
 נִמְשָׁךְ שָׁלוֹם וְנִתְבַּטַּל מַחְלֶקֶת הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁבְּלֵב, וְאֵזִי אֵין לְבוֹ
 חָלוֹק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵזִי יוֹכֵל לְעַבֵּד אֶת ה' בְּכָל לְבָבוֹ בְּשְׁנֵי
 יְצָרָיו, וְנִפְתָּחוּ לוֹ שְׁעָרֵי הַשָּׁכֵל שִׁיּוֹדֵעַ לְהִשָּׁיב עַל אֲפִיקוֹרְסוֹת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְתַסִּיחַ - אָמַר מִנְהַרְנְהַר יִצְחָק לְעַד לְעַד מִקֻּוּהַ שְׂדֵה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְצוֹ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַנ"ל -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחַ" שֶׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת -

שְׂבָלְבוּ, וְזוֹכֵה לְהַתְפַּלֵּל כְּרְאוֹי בְּכָל לְבָבוּ בְּאַמֶּת (שם סב).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

וְהִנֵּה עֲתָה חָזְרוּ וְנִתְקַבְּצוּ כָּל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ יַחַד, וְשָׁלְחוּ אֶת הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַמְּדִינֹת הַנ"ל (הֵינּוּ הַמְּדִינֹת שֶׁל הַכְּתוּבֹת הַנ"ל, שֶׁבָּחְרוּ לָהֶם מִדּוֹת רְעוּת הַנ"ל לְתַכְלִית) לְתַקֵּן אֹתָם וּלְטַהֵר אֹתָם לְהַשִּׁיבָם מִשְׁטוֹתָם, כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה מִשְׁטוֹת וְטָעוֹת שֶׁלָּהּ, כִּי כָּלֵם תָּעוּ וְנָבֹכּוּ כַּנ"ל, וְעֲתָה הִיָּה בְּיַד הַבַּעַל-תְּפִלָּה לִילֵךְ אֲלֵיהֶם וּלְהַשִּׁיבָם, כִּי קִבַּל כַּח וּרְשׁוֹת מִן הַמְּלָכִים שֶׁל כָּל הַמְּדִינֹת הַנ"ל, כִּי כָּאֵן הָיוּ כָּל הַמְּלָכִים שֶׁלָּהֶם, כַּנ"ל (כִּי הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ הִזִּיחַ שֶׁל הַמְּלָךְ שֶׁחָזְרוּ עִתָּה וְנִתְקַבְּצוּ, כָּלֵם הָיוּ מְלָכִים עַל כָּל הַמְּדִינֹת שֶׁל הַכְּתוּבֹת הַנ"ל כַּנ"ל) וְהִלֵּךְ הַבַּעַל-תְּפִלָּה בְּכַחֵם לְטַהֵרָם וּלְהַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה.

וְדַבֵּר הַגְּבוּר עִם הַמְּלָךְ אֹדוֹת בְּנֵי הַמְּדִינָה, שֶׁנִּפְּלוּ אֶל הַעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן כַּנ"ל, וְאָמַר הַגְּבוּר לְהַמְּלָךְ: אֵיךְ שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּיכֶם, שֶׁעַל-יְדֵי הַדֶּרֶךְ שִׁישׁ לִי אֶל הַחֶרֶב הַנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּשְׁקַע בַּעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן הַשִּׁיב לוֹ הַמְּלָךְ: כֵּן הַדָּבָר וְהוֹדִיעַ הַמְּלָךְ לְהַגְּבוּר; הִיָּוֶת שֶׁבַּדֶּרֶךְ, שֶׁהוּא עוֹלָה אֶל הַחֶרֶב הַנ"ל, יֵשׁ דֶּרֶךְ מִן הַצַּד, וּבָאִים בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ אֶל הַר שֶׁל אֵשׁ, וְעַל הָהָר רְבוּץ אֲרִיָּה, וְהָאֲרִיָּה, כְּשֶׁהוּא צָרִיךְ לְאָכֹל, הוּא הוֹלֵךְ וְנוֹפֵל עַל הָעֲדָרִים וְלוֹקַח לוֹ צֵאֵן וּבְהֵמוֹת וְאוֹכְלָם, וְהָרוּעִים יוֹדְעִים מִזֶּה, וְשׁוֹמְרִים מְאֹד אֶת הַצֵּאֵן מִפָּנָיו, אֲבָל הָאֲרִיָּה אֵינּוּ מִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל זֶה, רַק כְּשֶׁהוּא רוֹצֵה לְאָכֹל, הוּא נוֹפֵל עַל הָעֲדָרִים, וְהָרוּעִים הֵם מְכִים וּמְרַעֲשִׂים עָלָיו, אֲבָל הָאֲרִיָּה אֵינּוּ שׁוֹמֵעַ זֹאת כָּלֵל, רַק הוּא לּוֹקַח לְעֵצְמוֹ צֵאֵן וּבְהֵמוֹת וְהוֹמָה וְאוֹכְלָם וְאוֹתוֹ הָהָר שֶׁל אֵשׁ הַנ"ל אֵינּוּ נִרְאֶה כָּלֵל.

סדר שאלתו ערוף הייפני:

(ח) נסדק לארכו פסול י"א אפילו בכל שהוא פסול אא"כ הדקו הרבה בחוט או במשיחה (ונשתייר שיעור התקיעה ממקום הקשירה ולמעלה לצד הפה) (כל בו) ויש אומרים דוקא ברובו ואם דבקו כשר אפילו אם דבקו בדבק ויש מי שאומר שאינו כשר אלא כשדבקו בעצמו שחיממו באור עד שנפשר וחבר קצותיו זה עם זה ואם נסדק כולו אפילו מצד אחד פסול אפילו חממו באור וחיבר סדקיו זה עם זה:

(ט) נסדק לרחבו במיעוטו כשר ברובו פסול אלא אם כן נשאר מהסדק לצד פיו שיעור תקיעה דהיינו ארבעה גודלים וכשנשתייר בו כך כשר אפילו אם מעכב את התקיעה ויש מכשירים בנשתייר אפילו שלא לצד פיו: (י) דיבק שברי שופרות זה עם זה ועשה מהם שופר פסול אפילו אם יש בשבר שכנגד פיו שיעור שופר: (יא) הוסיף עליו כל שהוא בין במינו בין שלא במינו פסול אפילו היה בו מתחילה שיעור שופר: (יב) הפכו ותקע בו לא יצא בין הפכו כדרך שהופכים החלוק שהחזיר פנימי לחיצון בין שהניחו כמו שהיה אלא שהרחיב את הקצר וקיצר את הרחב: והוא הדין אם תקע במקום הרחב פסול (ר"ן פ"ב דר"ה): (יג) היה ארוך וקצרו אם נשאר בו שיעור תקיעה כשר: (יד) גרדו מבפנים או מבחוץ עד שעשאו דק מאד כמו גלד כשר: (טו) לא הוציא זכרותו אלא נקב בו כשר אבל אם הוציא הזכרות ועשה ממנו שופר כגון שנקב בו פסול:

(טז) צפתו זהב במקום הנחת פה פסול שלא במקום הנחת פה כשר צפתו זהב מבפנים פסול מבחוץ אם נשתנה קולו מכמות שהיה פסול ואם לאו כשר יש מפרשים מקום הנחת פה היינו עובי השופר לצד פנימי שמניח שם פיו והצד החיצון מן העובי עצמו קרוי שלא במקום הנחת פה ויש מפרשים דעביו במקום הקצר

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשכ"ב - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הוא מקום הנחת פה ושלא במקום הנחת פה היינו כל אורך השופר מצד הקצר עד צד הרחב: (יז) המציירים בשופר צורות במיני צבעונים כדי לנאותו לא יפה הם עושים (אבל מותר לחקוק בשופר עצמו צורות כדי לנאותו) (ב"י): (יח) אם נתן זהב על עובי השופר בצד הרחב היינו הוסיף עליו כל שהוא ופסול: (יט) הרחיק את השופר ונפח בו ותקע בו פסול: (כ) נתן שופר לתוך שופר אם הפנימי עודף על החיצון משני צדדיו ונתן הפנימי בפיו ותקע בו כשר: הגה ולי נראה דאפילו אינו בולט בצד הרחב רק שוה לחיצון הואיל ובולט לצד הפה ותוקע בפנימי יצא כן נ"ל (וכ"מ מלשון הרא"ש) והוא שלא ישנה קולו במה שהוא נתון בתוך החיצון ואם לאו פסול: (כא) שופר של ראש השנה אין מחללין עליו יום טוב אפילו בדבר שיש בו משום שבות כיצד היה השופר בראש האילן או מעבר הנהר ואין לו שופר אלא הוא אינו עולה באילן ואינו שט על פני המים כדי להביאו ועל ידי נכרי מותר דהוי שבות דשבות (פירוש איסור אמירה לנכרי באיסור דאורייתא הוא משום שבות שאחז"ל לשבות מזה אמירה לנכרי ובאיסור דרבנן הוא שבות דשבות) ובמקום מצוה לא גזרו (ועיין לעיל סימן ש"ז): (כב) אם נכרי הביא שופר מחוץ לתחום תוקעין בו והוא הדין אם עשה נכרי שופר ביום טוב מותר לתקוע בו: (כג) יכול ליתן בתוכו מים או יין לצחצחו אבל מי רגלים אף בחול אסור מפני הכבוד:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלוֹת הַיּוֹמִי:

שנב: רבונו של עולם אב הרחמן האמת, אתה יודע שכל חיותנו תלוי בהצדיקים רבותינו הקדושים וזרונם לברכה, ואנחנו צריכים לדבר עמָהם בכל פעם ולקבל מהם דבורים קדושים חדשים בכל פעם, ולראות אותם בכל פעם ועתה מה נעשה, מה יעשו קטני ערך אזורי קיר כמונו, מה נעשה מה נפעל רבונו של

עולם, רבונו של עולם, אתה לבד יודע מרירות נפשי בפנימיות, איך נפשי מרה לי על כל זה, אך בעוונותי הרבים, איני יכול לפרש שיחתי היטב לפניך מלא רחמים רבונו של עולם, מה שעבר עבר עתה עתה, למדני והורני איך לצעק ולזעק ולהתחנן באפן שאזכה גם עתה להמשיך קדשתם העצומה עלי, על ידי קדשת הרשימו שלקחם שהשאירו בעולם על ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם היקרים, וגם עתה הפה שכיחי יתיר בעלמא, כמו שכתוב בזהר הקדוש ובשאר ספרים קדושים, שעקר שלמות הנשמה היא שבאשר נסתלקת למעלה למקום שנסתלקת תהיה גם למטה למטה, לעורר ולהקיץ ולהחיות כל הנפשות אפלו המנחים בשאל תחתיות ומתחתיו, לעוררם ולהחיותם שלא יתיאשו בשום אפן בעולם:

שנג: רבונו של עולם חמל ורחם על הדמעות והבכיות של רחל אמנו שהיא השכינה וכנסת ישראל, אשר היא בוכה בדמעות שלישי על גדל צערנו וצרות נפשנו, "רחל מבכה על בניה" שגלו מעל שלחן אביהם ומארצם יצאו "בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה, אין לה מנחם מכל אזהביה" כי כל רעיה שהם הצדיקים שבכל דור ודור נסתלקו בעוונותינו הרבים, עד אשר נשארו בתרן בראש ההר וכנס על הגבעה "יתומים היינו ואין אב אמותינו כאלמנות", ואין לנו מנחם:

שנג: רבונו של עולם, מי יחמל עלינו, ומי יחום עלינו ומי ינווד לנו, ומי יסור לשאל לשלום לנו, מי יגדר גדר ומי יעמד בפרץ, מי יתקן דרכים ומי יישר מסלות, מי יתקן נפשנו, מי יחזירנו בתשובה שלמה לפניך, מי יעורר אותנו משנתנו לשוב אליך באמת אזי מה היה לנו בדורות האלה, אשר זכינו בדורות האלה לאורות

זֶה חֻקֵּי הַבְּרִית וְזֶה חֻקֵּי הַבְּרִית וְזֶה חֻקֵּי הַבְּרִית

לְתַסְבֵּן לְעַמּוּד מִזֶּה הַדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר מִקֻּוּהָ שֶׁדָּוִד מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּוֹת
חֻקֵּי הַבְּרִית וְזֶה חֻקֵּי הַבְּרִית וְזֶה חֻקֵּי הַבְּרִית וְזֶה חֻקֵּי הַבְּרִית וְזֶה חֻקֵּי הַבְּרִית

נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים כְּאֵלֶּה, אֹרֹת צַחִים וּמְצַחְצָחִים כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר
אָפְסוּ הַדְּבוּרִים וְהַצְרוּפֵי אֹתֵיזוֹת לְסִפְרָם בְּשִׁבְחָם וּגְדֻלָּתָם וְתִקְפָּם
וּגְבָהָם וּמַעֲלָתָם וְתַפְאֲרָתָם וְכִמָּה גִלְגּוּלִים סַבְבַּת בְּעוֹלָמָהּ, וְכִמָּה
עֲלָמִין אֶתְהַפִּיכוּ בְּגִינֵיהֶם, וְכִמָּה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֶךְ
עֲשִׂיתָ עַד אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לְעוֹלָם אֹרֹת כְּאֵלֶּה, צְדִיקִים קְדוֹשִׁים
כְּאֵלֶּה, מוֹרֵי דָרֶךְ כְּאֵלֶּה, מְלַמְּדֵי דַעַת מְבִינֵי מִדַּע כְּאֵלֶּה, בְּעָלֵי
עֲצוֹת כְּאֵלֶּה וְהֵייתָ עִמָּהֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְהַרְבִּיתָ
נִפְלְאוֹתֶיךָ עִמָּהֶם בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי רַבִּים קָמוּ עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם, וְאַתָּה
הַצַּלְתָּ אֹתָם מִיַּד כָּל אוֹיְבֵיהֶם וְרוֹדְפֵיהֶם, וְעֲשִׂיתָ מַה שְׁעֲשִׂיתָ
בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנְּעֲלָמִים מְאֹד מְאֹד וְקִיַּמְתָּ אֹתָם בְּרַחֲמֶיךָ, עַד
אֲשֶׁר פָּעֲלוּ וְעָשׂוּ וְהִתְחִילוּ וְגָמְרוּ וְהִפְלִיאוּ לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים חֲדָשִׁים
נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף, וְתִקְנוּ נִפְשׁוֹת
רַבּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ אֵת
כָּל הַתְּקוּנִים וְהַשְּׁעוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מֵהַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בַּדּוֹרוֹת
הָאֵלֶּה, מִיּוֹם שֶׁנִּתְגַּלָּה אֹרֶךְ הַיָּמִים, אֹרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, רַב רַבָּנִי,
אִישׁ אֱלֹקִים נוֹרָא מְאֹד, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ הָרַב רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם
טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, אֲשֶׁר הָאִיר פָּנָיו תִּבְלָה, וְהָעֵמִיד תִּלְמִידֵינוּ
הַרְבֵּה, צְדִיקִים וְחַסִּידִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים, וְהַשְּׂאִיר אַחֲרָיו בְּרַכָּה
נְטִיעַ שְׁעֲשׂוּעֵינוּ זָרַע קֹדֶשׁ מִצְבָּתוֹ, יוֹצֵאֵי חֲלָצֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַיְּקָרִים
מִפֶּה וּפְנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּן בָּהֶם, אֲשֶׁר הוּא וְתִלְמִידוֹ וְיוֹצֵאֵי
חֲלָצֵינוּ גָלוּ אֶלְהוּתְךָ בַּדּוֹרוֹת הָאֵלֶּה וְהַרְבִּיצוּ תוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל הַמָּה
הָאִירוּ עֵינֵינוּ וּפְתַחוּ לִבֵּנוּ, לָמְדוּ וְלִמְדוּ דַרְכֵי יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת
נִפְלְאוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה כָּל אֵלֶּה, הֲלֹא
לְמַשְׁמַע אֶזְנוֹ דְּאָבָה נִפְשָׁנוּ כִּי כָּל תְּקוּנָתֵנוּ הִיא שִׁיאֲרִיכוּ יָמֵינוּ
וְשָׁנִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְעֵמֶד עוֹד לְפָנֵי הַדֶּרֶת קְדֻשָּׁתָם וְלִשְׁמַע

מִפִּיָּהֶם הַנּוֹרָא עוֹד דְּבַרֵי אֱלֹקִים חַיִּים בְּכֹל פַּעַם חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים,
בְּאֲשֶׁר זָכִינוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם הַקְּדוֹשִׁים וּבְעוֹזוֹתֵינוּ הַרְבִּים
וּבִפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים נְחָשָׁךְ מֵאֲתָנוּ מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, מִחֲמַדֵּי נַפְשָׁנוּ
אֹי כִי גָבְרוּ הָאֲרָאִים עַל הַמְּצוּקִים, וְתַפְסוּ מֵאֲתָנוּ לְפָנֵי הַזְּמַן אֶת
הָאֲרוֹנוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה "אֹי מָה הָיָה לָנוּ, נִפְלָה
עֲטִירַת רֵאשִׁינוּ, אֹי נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ" וְאִם אָמַנְם יִדְעֵנוּ גַם יִדְעֵנוּ
כִּי גַם עֲתָה הֵם עוֹסְקִים בְּתַקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ, אַךְ מֵר לָנוּ מֵר, כִּי אִין
אָנוּ זוֹכִים לְרֵאוֹת פְּנֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְלִשְׁמַע דְּבוּרֵיהֶם הַנּוֹרָאִים,
וְלִשְׁאֵב הַבֶּל פִּיָּהֶם הַקְּדוֹשׁ, וְלְהַסְתַּכֵּל עַל פְּאָרֵם וְיַפִּים וְזִיוֹם וְהַדְרַת
פְּנֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלְהַכִּלֵּל בְּחֵן הָאֲמֵת שְׁלָהֶם כִּי הֵן הַמָּה הָיוּ
הַפְּאָר וְהַיַּפִּי וְהַחֵן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁהָיָה נִכְלָל
בְּהַחֵן שְׁלָהֶם הַקְּדוֹשׁ, בְּהַפְּאָר שְׁלָהֶם בְּשִׁמְם הַקְּדוֹשׁ, הִסְתַּכֵּל עַל
עֲצָמוֹ וְנִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה בְּאֲמֵת וְעֲתָה עֲתָה בְּעוֹזוֹתֵינוּ אֲבָדְנוּ
מֵה שֶׁאֲבָדְנוּ, אֹי לָנוּ מַה שֶׁגָּרַמְנוּ לָנוּ בְּעוֹזוֹתֵנוּ, אֹי כַּמָּה הָעוֹן
גוֹרֵם אֹי מַה נַּעֲשֶׂה עֲתָה, מַה יַּעֲשׂוּ נְרַדְּפִים כָּאֵלוּ, עֲנִיִּים וְאֲבִיוָנִים
כָּאֵלוּ, עִם מְשִׁיב רֵיחַ וּמְמַרְט כְּזֹה, עִם עָנִי וְאֲבִיוֹן כְּמוֹנוּ "עַל כֵּן
אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּכִי" מֵר רוּחִי אֲקַרֵּר, קוֹלִי כִּיִּם יִהְיֶה, מַה
אֲשִׁיחָה וִירוּח לִי, אֲדַבְּרָה אֵל ה' אֵל עֲלִיוֹן וַיַּעֲבֵר עָלַי מָה: